

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36C/141/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109206662
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2109206662.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci navrhovateľky: G., právne zastúpená JUDr. Romanom Cibulkom, advokátom, Hlavná 13, Trnava, proti odporkyňiam v 1. rade: T. v 2. rade: H. v 3. rade: D., o určenie existencie vecného bremena, takto

rozhodol:

U r č u j e s a , že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX pre okres Trnava, obec D., kat. úz. D. označená ako parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere XXXX m² je v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne G., vyhotovenom dňa 2.2.2009, úradne overenom Správou katastra Trnava pod č. XXX/XXXX, ktorý je súčasťou rozsudku, červeným trojuholníkom ohraničenom spojnicami lomových bodov 2 - 3 - 13 - 2 o celkovej výmere XX m² zaťažená vecným bremenom, spočívajúcim v povinnosti vlastníkov tohto pozemku trpieť cez tento pozemok v uvedenom rozsahu prechod peši, motorovým vozidlom a nákladným vozidlom na pozemok - parcelu registra „C“ označenú ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² evidovanú na LV č. XX pre k.ú. D..

Odporkyne v 1. 2. a 3. rade s ú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 232 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 1.046,37 eur, do rúk právneho zástupcu navrhovateľky a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. rade Y. a 2. rade Y. sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 27.03.2009 domáhali určenia, že časť nehnuteľnosti v katastrálnom území D., zapísanej na LV č. XXX a označenej ako parcela č. XXXX/X - záhrady o výmere XXXX m², ktorá časť je zakreslená v geometrickom pláne G. úradne overenom Správou katastra S. pod č. XXX/XXXX červeným trojuholníkom je zaťažená vecným bremenom spočívajúcim v povinnosti vlastníkov pozemku označenom ako parcela č. XXXX/X k.ú. D. trpieť prechod peši, motorovým vozidlom a nákladným vozidlom cez uvedenú časť ich pozemku na pozemok parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² zapísaný na LV č. XX pre kat. úz. D. a tomu zodpovedajúcim oprávnení vlastníkov pozemku parc.č. XXXX/X ako i ďalších osôb využívať na uvedený účel hore uvedenú časť pozemku parc.č. XXXX/X ako prístupovú cestu k pozemku parc.č. XXXX/X v k.ú. D.. Svoj návrh odôvodnili tým, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci D. a označených ako parc.č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a rodinného domu súp. č. XXX postavenom na uvedenej parcele. Odporkyne sú každá v podiele 1/3-ina podielovými spoluvlastníčkami susediacich nehnuteľností medzi iným i nehnuteľnosti označenej ako parc.č. XXXX/X - záhrady o výmere XXXX m². K rodinnému domu ktorý užívajú vedie nespevnená cesta, ktorá je už takmer 70 rokov využívaná ako prístupová cesta. Otec odporkýň S.k im začal brániť v prejazde po predmetnej lesnej ceste tvrdiac, že táto cesta je v spoluvlastníctve odporkýň. Opakovane dochádza k situáciám kedy odporkyne a ich otec im bránia v prístupe alebo v odchode autom po uvedenom úseku cesty na ich pozemok ako aj ďalším osobám prichádzajúcim k nim na návštevu. Za účelom zistenia skutočného stavu si dali vypracovať geometrický

plán dňa 02.02.2009 z ktorého skutočne vyplýva, že časť využívanej lesnej cesty pri jej vyústení na pozemok parc.č. 2128/1 prechádza rožnou časťou parc.č. XXXX/X, ktorý je v spoluvlastníctve odporkýň. Predmetná časť pozemku je takmer 70 rokov využívaná ako prístupová cesta na ich pozemok. Tento užívateľský stav bol dlhodobo rešpektovaný a nespochybňovaný a to i právnymi predchodcami odporkýň, ktorý si postavili svoje oplotenie na parc.č. XXXX/X rovnobežne s predmetnou cestou. Navrhovatelia ďalej uviedli, že s ohľadom na vyššie tvrdený dlhodobý výkon práva spočívajúci vo využívaní časti parc.č. XXXX/X ako prístupovej cesty na parc.č. XXXX/X v ich prospech došlo v danom prípade k vzniku vecného bremena spočívajúceho v povinnosti odporkýň trpieť aby cez časť parc.č. 2128/2 ako peši tak i vozidlami prechádzali navrhovatelia ako aj iné osoby. S odporkyňami sa pokúsili vec doriešiť mimosúdne avšak odporkyne s tým vyslovili nesúhlas, nakoľko odporkyne im bránia vo výkone práv, ktoré vznikli vydržaním na základe dlhodobého a nerušeného výkonu sú nútený podať za účelom ochrany dotknutých práv podať predmetný návrh na súd. Naliehavý právny záujem na vyššie uvedenom určení je podľa navrhovateľov daný tým, že len na základe takéhoto rozsudku správa katastra zapíše žiadané vecné bremeno na príslušný list vlastníctva a tak dôjde k zosúladieniu stavu faktického zo stavu právnym.

Odporkyne s návrhom nesúhlasili a žiadali ho ako nedôvodný zamietnuť.

Dňa 22.05.2009 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie odporkýň (č.l. 21 spisu) v ktorom vyjadrili nesúhlas s podaným návrhom a poukazujú na viaceré podľa ich názoru protiprávne konania navrhovateľa.

Dňa 14.08.2009 bol súdu doručený návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia v ktorom žiadali uložiť odporkyniam povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránili navrhovateľom a tretím osobám prechádzať peši, vozom, autom po prístupovej ceste nachádzajúcej sa na ich pozemku parc.č. 2128/2 k nehnuteľnosti navrhovateľov parc.č. XXXX/X.

Okresný súd Trnava uznesením č.k. 36C 141/2009.46 zo dňa 07.09.2009 nariadil predbežné opatrenie ktorým uložil odporkyniam v 1. až 3. rade povinnosť a to až do právoplatného rozhodnutia veci zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránili navrhovateľom a tretím osobám prechádzať peši, vozom, autom po prístupovej ceste nachádzajúcej sa na ich pozemku zapísanom na LV č. XXX pre k.ú. D. a označenom ako parc.č. XXXX/X k nehnuteľnosti navrhovateľov, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XX pre katastrálne územie D. a označená ako parc.č. XXXX/X.

Dňa 28.3.2011 bolo súdu doručené písomné podanie odporkýň (č.l.177 spisu) v ktorom okrem iného tvrdili, že právny predchodcovia navrhovateľa (rodina P.) ako aj ich právny predchodcovia (rodina H.) mali zabezpečené samostatné vchody, vstupy od prístupovej cesty, ktorá viedla po okraji týchto pozemkov po parc.č. XXXX - les. Spornú časť parcely dlhodobo využívajú na parkovanie motorových vozidiel ako aj napr. na uskladnenie stavebného materiálu. Zdôraznili, že navrhovatelia nikdy neboli dobromyseľní pri využívaní časti ich parcely na prechod a preto nikdy nemohli vydržať právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Dňa 12.4.2011 bolo súdu doručené písomné podanie navrhovateľov (č.l. 205 spisu), v ktorom opätovne uviedli, že vecné bremeno, ktorého určenia sa v konaní domáhajú vzniklo dlhodobým výkonom práva spočívajúcom vo využívaní časti pozemku odporkýň ako prístupovej cesty, čo má byť právny dôvod vydržania. Predpokladom dobromyseľnosti je presvedčenie osoby, ktorá cez pozemok prechádza, že tým pre seba ako vlastníka panujúceho pozemku toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu vykonáva právom. Navrhovatelia takéto presvedčenie mali keď už ich právni predchodcovia prístupovú cestu dlhodobo využívali a nikto ich vo výkone práva nerušil.

Rozsudkom č.k.: 36C/141/2009-255 zo dňa 12.10.2011 súd návrh zamietol. Proti predmetnému rozsudku podali vtedajší navrhovatelia odvolanie o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 19.9.2013 (č.l. 370) bol súdu doručený návrh navrhovateľov v 1. rade Y. a 2. rade Y. na zmenu účastníkov konania, ktorým navrhli pripustiť zmenu na strane navrhovateľov tak, že z konania obaja vystúpia a na ich miesto vstúpi ich dcéra G.. Svoj návrh odôvodnili tým, že dňa 12.7.2012 previedli kúpnu zmluvou okrem iného aj nehnuteľnosti, parc. č. XXXX/X a dom s.č. XXX na nej stojaci na svoju

dcéru. Uznesením č.k.: 36C/141/2009- 376 zo dňa 1.10.2013 súd pripustil v zmysle § 92 ods. 3 O.s.p. zámenu navrhovateľov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ich právnych zástupcov, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s výpismi z listov vlastníctva č. XX, a č. XXX, potvrdením Obecného úradu D., čestnými prehláseniami svedkov, Kúpnu zmluvou zo dňa 26.10.1967 ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Pôvodný navrhovateľ v 1. rade Y. v konaní uviedol, že spolu s rodinou žije v susedstve odpočívajúci asi 20 rokov. Spočiatku mali normálne susedské vzťahy, neskôr asi pred dvomi rokmi sa tieto zhoršili a vyvrcholili do takej miery, že otec odpočívajúci im začal brániť v prístupe k rodinnému domu, ktorý užívajú, cez jedinou prístupovú cestu, komunikáciu. Z inej strany prístup na pozemok možný nie je, nakoľko tento je ohraničený či už potokom, lesom alebo rolami. Prístupová cesta je lesná, vysypaná štrkom. Otec odpočívajúci mu uviedol, že časť prístupovej cesty, ktorá ústí na jeho pozemok sa nachádza na pozemku odpočívajúci. Do tej doby o tejto skutočnosti vedomosť nemal. Až následne potom sa obrátil na geodeta a zistil, že je tomu naozaj tak, že časť cesty zasahuje do pozemku odpočívajúci. Vec sa snažili riešiť aj mimosúdne, chceli sa vyhnúť súdnej sporu. Spory s rodinou odpočívajúci vznikli z toho dôvodu, že otec odpočívajúci bránil im vstupe na pozemok parc. č. XXXX/X. Vstup prehradil napr. zaparkoval svoje motorové vozidlo pred brámkou na pozemok, parc. č. XXXX/X. Znemožnil tak akýkoľvek príjazd a odjazd motorovým vozidlám z parc. č. XXXX/X. Konflikty riešila aj polícia. Čo sa týka oplotenia na pozemku parc. č. XXXX/X., tak toto bolo vybudované už v čase keď sa na pozemok nasťahovali, odpočívajúci si vybudovali murovaný múrik asi v roku 2000, tak ako stojí v súčasnosti. Tento múrik rešpektuje sporný prechod. Príjazdovú cestu užívali od samého počiatku čo nadobudli nehnuteľnosť parc. č. 2128/1 a nej stojaci rodinný dom od dedičov rodiny Mrázových, ktorí taktiež túto prístupovú cestu nerušene užívali od roku 1936. Podľa jeho vedomostí rodina Mrázových prístupovú cestu k svoju pozemku sama vybudovala a zriadila. Prístupová cesta bola vybudovaná ako odbočka z cesty ktorá smeruje z Majdánu do lesov, nejde o asfaltovú cestu, bola to niekedy cesta pre kone. Cesta bola vybudovaná k nehnuteľnosti asi v dĺžke 250 metrov od pôvodnej cesty. Podľa jeho vedomostí v minulosti ešte gróf Pálffy, ktorému patrili lesy v Smoleniciach a okolí povolil rodine P. si vybudovať prístupovú cestu. Pán Mráz bol kováčom u grófa Pálffyho. Na otázku súdu, či existuje ešte iná prístupová cesta k nehnuteľnosti, resp. ďalšie samostatné vstupy na nehnuteľnosť, ktoré je možné využívať uviedol, že žiadna iná prístupová cesta ani vstup, ktoré sú v súčasnosti využívané neexistujú. Doposiaľ užívaná prístupová cesta je jedinou prístupovou cestou na nehnuteľnosť v ich užívaní. Inej cesty tam niet. V okolí nehnuteľnosti, sú iba lúky, role, príkry svah, cez ktoré lúky nie je vylúčené, že môže v lete prejsť motorové vozidlo, avšak na bežné využívanie ako prístupovej cesty okolie pozemku okrem už doteraz využívanej prístupovej cesty prispôbené nie je. Podotkol že asi polovicu hranice pozemku obteká potok, zvyšná časť je les a hranica pozemku odpočívajúci. Žiadna cesta ktorá by pokračovala od pozemku do Lošonca okrem už prístupovej vybudovanej cesty neexistuje. Od počiatku čo nadobudli nehnuteľnosti boli presvedčení že prístupová cesta slúži výlučne len na vstup na ich pozemok k ich nehnuteľnosti a nie je určená pre nikoho iného. Prístupová cesta končí pri vstupe na pozemok parc. č. XXXX/X, nikdy nepokračovala ďalej, a to ani do D.. Bola výlučne vybudovaná len na vstup na parc. č. XXXX/X. Bez už existujúceho samostatného vstupu by na svoju nehnuteľnosť nedostali, a preto má prístupová cesta pre nehnuteľnosť parc. č. XXXX/X hospodársky, ekonomický, vlastnícky a funkčný zmysel. Ďalej uviedol, že pôvodní vlastníci parc. č. XXXX/X. užívali prístupovú cestu do doby než im predali parc. č. XXXX/X v rovnakom rozsahu a zmenou vlastníctva parcely k žiadnej zmene v jej užívaní nedošlo.

Navrhovateľka G. sa v konaní pridržala obsahu všetkým písomných podaní a výpovedí jej právnych predchodcov, rodičov, pôvodných navrhovateľov Y. a Y. a zotrvala na určení vecného bremena - práva prechodu, ktoré právo prechodu dobromyseľne využívali jej právni predchodcovia ako aj ich právni predchodcovia, ktorý vecné bremeno vydržali. Neexistuje žiadna iná prístupová cesta na pozemok iba predmetný už existujúci vstup. Prístupová cesta vždy končila na pozemku parc. č. XXXX/X, nepokračovala ďalej. Takýto stav bol od vytvorenia dvoch samostatných parciel XXXX/X a XXXX/X.

Právny zástupca navrhovateľky v konaní uviedol, že svoj návrh právne odôvodňuje poukazom na ust. § 151 ods. 1 OZ v zmysle ktorého právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť výkonom práva, vydržaním, pričom ust. § 134 OZ platia obdobne. Sú splnené všetky zákonné podmienky na vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, keďže sporná časť pozemku patriaca odporcom tvorila a stále tvorí už po dobu takmer 70 rokov súčasť prístupovej cesty k pozemku navrhovateľov a po

celú túto dobu bola využívaná ako prístupová cesta. Právo prechodu nikto v minulosti nespochybňoval. Dlhodobým a dobromyseľným výkonom práva došlo zo zákona k vzniku vecného bremena vydržaním, ktoré vecné bremeno však nie je zapísané v katastri nehnuteľností a preto navrhovatelia majú naliehavý právny záujem na zosúladení právneho a skutočného stavu.

Právny zástupca odporkýň v konaní uviedol, že v minulosti prístupová cesta, ktorá patrí štátnym lesom a ktorá má parcelné č. 2136 viedla popri hranici susediacich pozemkov až k pozemku navrhovateľky a nezasahovala do pozemku odporkýň, tak ako to je zakreslené aj na predložennom geometrickom pláne na č.l. 202 spisu. Medzičasom však došlo zo strany rodičov navrhovateľky k neoprávnenému zabratiu časti pozemku odporkýň, ktorú využívali rodičia navrhovateľky ako prístupovú cestu na svoj pozemok. Nie je zrejmé kedy mala začať plynúť vydržacia lehota vo vzťahu k právu zodpovedajúcemu vecnému bremenu a v prospech koho a na základe akých právnych relevantných skutočností.

Odporkyňa v 1. rade v konaní uviedla, že sa pridržiava výpovede svojho právneho zástupcu ako aj písomných vyjadrení súdu už zaslaných a nemá čo by k veci viac uviedla.

Odporkyňa v 2. rade v konaní uviedla, že sa pridržiava výpovede svojho právneho zástupcu ako aj písomných vyjadrení súdu už zaslaných a dodala, že ako je z predložených listinných dôkazov zrejmé a to konkrétne z predložených fotografií daného miesta, tak navrhovateľ má možnosť prístupu na svoj pozemok aj z iných častí nielen po lesnej prístupovej ceste, ktorú využíva v súčasnosti. Tým, že navrhovatelia využívajú prístupovú cestu nachádzajúcu sa na časti pozemku, ktorý im patrí, tak ich obmedzujú, načo bol navrhovateľ niekoľkokrát upozornený.

Svedok U. v konaní uviedol, že zotráva na svojom písomnom čestnom prehlásení zo dňa 12.08.2009 (z č.l. 35 spisu) a dodal, že situáciu pozná, nakoľko pozemok vo vlastníctve odporkýň bol predtým v spoluvlastníctve rodičov jeho manželky C. Grófovej, rodenej H., t.č. už nebohej. Rodičia jeho manželky sa volali H.í. On sám sa do rodiny Rábarových priženil v roku 1961 a v tej dobe predmetnú nehnuteľnosť užívali ako poľnohospodársku pôdu. V 60-tich rokoch ešte na predmetnom území neboli postavené žiadne nehnuteľnosti okrem pozemku parc. č. XXXX/X, ktorý v súčasnosti užíva rodina X.. V tej dobe bol vo vlastníctve ich právnych predchodcov Y. a jeho manželky, ktorí nehnuteľnosti neskôr previedli na Y.. Rodina P. mala na pozemku parc. č. XXXX/X postavený starší rodinný dom. Začiatkom 90-tich rokov predal jeho svokor Y. pozemok S. otcovi odporkýň, ktorý ho neskôr previedol na svoje dcéry, odporkyne. Už v tej dobe bola parcela č. XXXX/X zameraná tak ako je aj súčasný stav. Má vedomosť o tom, že pán S. si začal na svojom pozemku stavať dve rekreačné chaty a pozemok si aj oplotil, a to zo strany prístupovej cesty tým spôsobom, že plot nezasahoval do existujúcej poľnej - lesnej cesty, ktorá viedla na pozemok rodiny X., kde je hlavný vchod, brána na pozemok č. XXXX/X a k rodinnému domu na ňom stojacom. Ďalej uviedol, že od roku 1961, kedy sa priženil, má vedomosť o tom, že prístupová cesta je využívaná vlastníckmi pozemku č. XXXX/X. Žiadna iná prístupová cesta na pozemok parc. č. XXXX/X nevedie. Z jednej strany je pozemok ohraničený potokom a z druhej strany lesom. O tom, že časť prístupovej cesty vedie cez pozemok odporkýň sa dozvedel asi pred rokom, do tej doby sa domnieval, že cesta patrí štátnym lesom, nemal vedomosť o tom, že cesta zasahuje do pozemku odporkýň. Toto mu oznámili aj samotné odporkyne keď išiel na návštevu navrhovateľovi, pričom jedna z odporkýň mu zabránila pokračovať ďalej, postavila sa do stredu cesty a uviedla mu, že cesta je ich a preto ďalej nepôjde. Z uvedeného zostal prekvapený. V minulosti sa nikdy s takýmito tvrdeniami ani nárokmi zo strany odporkýň nestretol. On odporkyni uviedol, že roky cestu využíva a nikdy s tým nebol problém. Býva asi kilometer odtiaľ a z času načas po prístupovej ceste chodí a nikdy sa nestretol s tým, že by mu v prechode niekto bránil. Rodina X. prístupovú cestu nerušene užíva od roku 1968. Múr, ktorý je súbežný s lesnou cestou odporkyne postavili asi pred desiatimi rokmi a ohraničili si ním časť svojho pozemku ktorú dovtedy užívali. Cesta zostala voľná. Aj z toho dôvodu bol prekvapený, že si odporkyne v súčasnosti nárokujú aj časť pozemku pred múrom zasahujúcu do lesnej, prístupovej cesty. Svedočné si svedok neuplatnil.

Svedok G. v konaní uviedol, že v minulosti bola parcela č. XXXX/X v súčasnosti patriaca odporkyniam v spoluvlastníctve a užívaní jeho rodičov H., ktorí nehnuteľnosť nadobudli dedením. Na tento pozemok chodil od detstva, od 5-6 rokov, mali tam zasiaté poľnohospodárske plodiny, napr. zemiaky a chodil na pozemok rodičom pomáhať. V 60-tich rokoch boli všetky pozemky na danom mieste nezastavané a boli využívané ako poľnohospodárske pozemky, s výnimkou pozemku parcela č. XXXX/X, ktorý v súčasnosti patrí rodine X., na ktorom bola postavená staršia chalupa. Už v tej dobe viedla k parcele č. XXXX/X

lesná nespevnená prístupová cesta, a to v tvare a v teréne, tak ako je tomu aj v súčasnosti. Lesná cesta sa žiadnym spôsobom nezmenila a bola vždy využívaná ako prístupová cesta, či už na pozemok parcela č. XXXX/X ako aj na susedné pozemky a teda aj na pozemok parcela č. XXXX/X, patriaci rodine X.. Iná cesta na pozemok parcelu č. XXXX/X nevedla, nakoľko tento je z časti ohraničený potokom a z časti lesom. Ide o menšiu dolinu. V dobe keď užívali pozemok parcela č. XXXX/X v 60-tich rokoch jeho rodiča, tak tento pozemok nebol oplotený, bol oplotený iba zo strany susedného pozemku parcela č. XXXX/X, ktorý v tej dobe užívala rodina P., a ktorá tento pozemok užívala asi od 30-tich rokov. Zo zvyšných troch strán pozemok parcela č. XXXX/X oplotený nebol a to ani od potoka ani od druhého suseda, pozemku patriaceho v súčasnosti M. a ani od lesnej cesty. V 60-tich rokoch plot na hranici a pozemku rodiny Saloňových zasahoval až po lesnú cestu, kde bola brána, ktorá viedla na túto lesnú cestu a bola vstupnou bránou na parc. č. XXXX/X. Na otázku súdu svedok uviedol, že ako on tak ani jeho predchodcovia nemali vedomosť o tom, že parcela č. XXXX/X, ktorá bola v ich vlastníctve, zasahuje časťou do lesnej prístupovej cesty. Domnievali sa, že pozemok im patrí len po hranicu lesnej cesty. Odkedy si pamätá, tak tam lesná cesta bola v takom stave ako je teraz a myslel si, že patrí štátnym lesom. Parcelu č. XXXX/X, niekedy v rokoch 1985 až 1990 previedol jeho otec kúpnu zmluvou na S., otca odporkýň. Predmetnú kúpnu zmluvu však k dispozícii nemá. V súčasnosti býva v Dolných Orešanoch asi 6 km od daného miesta, párkrát sa na spornú parcelu bol pozrieť a preto vie, že odporkyne resp. ich otec vybudovali na pozemku rekreačné chaty a pozemok si oplotili. Naposledy bol na pozemkoch v rokoch 2002 - 2003. V závere uviedol, že od doby čo chodil na dané pozemky ako dieťa vždy bola prístupová cesta nerušene užívaná, či už rodinou P. neskôr rodinou X. ako aj ďalšími, ktorí ju užívali v domnení, že cesta je voľne prístupná a patrí zrejme lesom. Svedočné si svedok neuplatnil.

Svedok M. v konaní uviedol, že s odporkyniami sú susedia v chatovej oblasti na Majdáne a vlastní parcelu č. XXXX/X, ktorú nadobudol kúpnu zmluvou od predchádzajúcich vlastníkov v roku 1975. V tejto dobe nebol ako pozemok odporkýň tak ani ďalšie susedné pozemky zastavané s výnimkou pozemku rodiny Saloňových, kde bol starý rodinný dom, neskôr na pozemku vybudovali nový rodinný dom. Pozemok odporkýň parcela č. XXXX/X, ako aj jeho pozemok bol charakterizovaný ako roľa a to aj ďalšie pozemky parcela č. XXXX/X, XXXX/X. V dobe keď nadobudol svoj pozemok, tak susedná parcela č. XXXX/X bola ešte vo vlastníctve a užívaní manželov H., ktorí ho využívali na pestovanie poľnohospodárskych kultúr. Svoj pozemok si ohraničil asi v roku 1975, nakoľko do tej doby nebol ohraničený ani jeho pozemok, ani pozemok odporkýň. Plot bol iba na pozemku rodiny X.. Do roku 1989 - 1990 nebol pozemok odporkýň ohraničený ani zo strany potoka ani zo strany lesnej cesty. Pozemok ohradil až otec odporkýň S. k potom čo v týchto rokoch parcelu č. XXXX/X nadobudol od manželov H.. Múr, ktorý ide v súčasnosti súbežne asi 0,5 m popri lesnej ceste postavila až rodina Q.. Lesná prístupová cesta viedla v takom stave ako je v súčasnosti aj v minulosti, vie o tom preto, lebo dané miesto navštevoval minimálne 20 rokov predtým ako v roku 1975 nadobudol parcelu č. XXXX/X. Cesta bola minimálne 70 rokov využívaná či už lesným podnikom napr. pri ťažbe a starostlivosti o les ako aj rodinou P.. O tom, že prístupová cesta vedie cez časť pozemku odporkýň sa dozvedel asi pred dvoma rokmi keď začali odporkyne brániť rodine X. v prístupe na ich pozemok. Do tej doby sa domnieval ako aj okolití susedia, že cesta patrí lesnému podniku, bola nerušene využívaná rodinou X. ako aj ich právny predchodcami. Rodine X. bolo bránené v prístupe na ich pozemok a k rodinnému domu tým spôsobom, že otec odporkýň zaparkoval auto na prístupovú cestu pred bránu X., ktorí sa nemali ako dostať, či už zo svojho pozemku alebo na svoj pozemok. Iná prístupová cesta na pozemok parc. č. XXXX/X. nevedie, z jednej strany je tento pozemok ohraničený potokom a z druhej lesom. Údržbu prístupovej cesty najmä odhŕňanie snehu zabezpečuje Obecný úrad D.. Čo sa týka ďalších úprav, tak tieto riešili svojpomocne, pričom Y. sa na týchto prácach zo všetkých susedov podieľal najviac. Svedočné si svedok neuplatnil.

Z notárskej zápisnice zo dňa 25.7.1967 sp. zn.: NZ 547/76, N 545/67 štátneho notárstva v Trnave súd zistil, že notárska zápisnica obsahuje kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcimi U. predmetom ktorej je prevod nehnuteľností parc. č. 2128/1 a nej postaveného rodinného domu, ktoré predávajúci zdedili.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XX Správy katastra Trnava (z č.l. 8 spisu) súd zistil, že pôvodní navrhovatelia Y. a Y. boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc.č. XXXX/X o výmere XXXX mX - zastavané plochy a nádvorie ako aj rodinného domu postaveného na predmetnej parcele súp. č. XXX.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XX Správy katastra Trnava (z č.l. 371 spisu) súd zistil, že navrhovateľka G. X. je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc.č. XXXX/X o výmere XXXX mX - zastavané plochy a

nádvoria ako aj rodinného domu postaveného na predmetnej parcele súp. č. 224, ktoré nehnuteľnosti nadobudla na základe kúpnej zmluvy.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX Správy katastra Trnava (z č.l. 9 spisu) súd zistil, že odporkyne sú každá v podiele 1/3-iny podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parc.č. XXXX/X o výmere XXXX mX - zastavané plochy a nádvoria.

Z potvrdenia Obecného úradu Lošonec zo dňa 12.08.2009 (z č.l. 33 spisu) súd zistil, že Obecný úrad Lošonec potvrdil, že k rodinnému domu rodiny X. vedie nespevnená cesta, ktorá sa v minulosti ako aj v súčasnosti využíva ako prístupová cesta na ich pozemok na ktorom majú postavený rodinný dom. Predmetná nespevnená cesta viac ako 60 rokov slúži ako prístupová cesta na pozemok rodiny X. a k ich rodinnému domu kde končí. Žiadna iná prístupová cesta k rodinnému domu rodiny X. nevedie.

Z písomných čestných prehlásení svedkov JE. zo dňa 12.08.2009 (z č.l. 34-39 spisu) súd zistil, že uvedení svedkovia čestne prehlásili, že nespevnená cesta, ktorá vedie k rodinnému domu rodiny X. je už viac ako 70 rokov nimi využívaná ako prístupová cesta a táto prebieha tak, ako je to uvedené na vytyčovacom nákrese vyhotovenom Ing. X. dňa 24.04.1996 a tak ako je zakreslená červenou farbou na geodetickom pláne Ing. L. zo dňa 02.02.2009.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Vecné bremeno môže vzniknúť aj na základe vydržania. Subjektom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sa môže stať ktorýkoľvek zo subjektov občianskoprávných vzťahov. Môže to však byť iba tá osoba, ktorá požíva ochranu podľa § 129 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, t.j. tá, ktorá vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu pre seba (§ 129 ods. 1), pričom je vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere o tom, že jej takéto právo patrí (§ 130 ods. 1), t.j. že je oprávneným držiteľom. Ďalej musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, pričom držba musí trvať po určitú dobu (10 rokov) nepretržite a je možné do nej započítať aj dobu oprávnenej držby právneho predchodcu držiteľa. Právne účinky vydržania nastávajú priamo zo zákona, čo znamená, že splnením uvedených podmienok nielen vzniká právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ale vzniká aj jemu korešpondujúca povinnosť z vecného bremena. Týmto okamihom sa menia právne vzťahy držby zodpovedajúcej vecnému bremenu na právny vzťah z vecného bremena.

Na základe zhodných výpovedí účastníkov, svedkov a listinných dôkazov mal za preukázané, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc.č. XXXX/X o výmere 1250 m² - zastavané

plochy a nádvorí ako aj rodinného domu postaveného na predmetnej parcele súp. č. XXX a odporkyne sú v podiele 1/3-iny podielovými spoluvlastníkmi susednej nehnuteľnosti parc.č. XXXX/X o výmere 1089 m² - zastavané plochy a nádvorí, ktoré nehnuteľnosti nadobudla od svojich rodičov Y. na základe kúpnej zmluvy z roku 2012. K pozemku navrhovateľky vedie cez časť pozemku odporkyň lesná nespevnená cesta, ktorá slúži ako prístupová cesta na parc. č. 2128/1 a k rodinnému domu na ňom postavenom. Lesná nespevnená cesta vstupuje na pozemok parc. č. XXXX/X z pozemku odporkyň parc.č. XXXX/X . Týmto spôsobom je cesta využívaná navrhovateľkou ako aj jej právnymi predchodcami dlhodobo asi 70 rokov. Medzi navrhovateľkou resp. jej rodičmi, ktorí na ňu nehnuteľnosti previedli v roku 2012 a odporkyňami dochádzalo a dochádza k susedským sporom, nezhodám a konfliktným situáciám. Zo strany odporkyň začalo byť bránené rodičom navrhovateľky ako aj ďalším osobám v prístupe motorovým vozidlom na parc. č. XXXX/X. Odporkyne svoje konanie odôvodňovali tým, že ak navrhovateľka resp. jej právny predchodcovia využívali a stále využívajú prístupovú cestu, ktorá vstupuje na pozemok parc.č. XXXX/X z ich pozemku parc.č. XXXX/X tak, užívajú časť ich pozemku bez ich súhlasu a teda protiprávne. Uvedené nebolo medzi účastníkmi sporné. Spornou zostalo posúdenie vzniku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Navrhovateľka sa v konaní domáhala určenia práva prechodu na základe vydržania, pričom poukazovala na to, že okrajovú časť pozemku odporkyň vo výmere 61 m² , do ktorej zasahuje prístupová cesta dlhodobo nerušene užívali jej právní predchodcovia, rodičia od roku 1967, kedy parc. č. XXXX/X kúpili a nerušene cestu užívali aj ich právny predchodcovia, od ktorých nehnuteľnosti kúpili (rodina P.). Vecné bremeno, tak podľa názoru navrhovateľky vzniklo dlhodobým výkonom práva spočívajúcim vo využívaní časti pozemku odporkyň ako prístupovej cesty. Odporkyne v konaní namietali vznik vecného bremena vydržaním, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky. Vecné bremeno je možné charakterizovať ako vecné právo, ktoré obmedzuje vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať (pati, facere, non facere). Vyznačuje sa teda tým, že spočíva v obmedzení vlastníka nehnuteľnosti buď na prospešnejšie využívanie nehnuteľnosti iného konkrétneho vlastníka, alebo na prospech určitej fyzickej alebo právnickej osoby, toto obmedzenie je späté so zaťažou nehnuteľnosťou (obmedzenie vlastníka) v prospech panujúcej nehnuteľnosti. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe (§ 151n a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Právnym dôvodom vzniku vecného bremena môže byť, rovnako ako u vlastníckeho práva zmluva, dedenie, rozhodnutie príslušného orgánu, zákon a vydržanie. Oprávnenie zodpovedajúce vecnému bremenu teda možno nadobudnúť aj vydržaním. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nemu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. Predpokladom tohto spôsobu nadobudnutia je nepretržitý výkon práva po dobu najmenej desať rokov, ak sú splnené aj ostatné podmienky podobné vydržaniu vlastníckeho práva, uvedené v § 134 Občianskeho zákonníka. Zákonnými podmienkami vydržania sú oprávnená držba, uplynutie zákonom určenej vydržacej doby a spôsobilý predmet vydržania. Na rozdiel od držby je vlastníctvo (§ 123 a nasledujúce Občianskeho zákonníka) chápané ako najvyššia právna moc nad vecou. Jeho obsahom je právo vlastníka vec držať, užívať a disponovať s ňou. Vlastník má teda zo zákona základné oprávnenia, ktorými sú právo vec držať, vec užívať, požívať jej plody a úžitky a právo s vecou disponovať. Z uvedeného vyplýva, že právo vec držať (tzv. právo držby) znamená nakladať s vecou ako s vecou vlastnou. Ide tu teda o základné, východiskové oprávnenie vlastníka, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre výkon oprávnení ostatných. Podľa vzťahu k predmetu vlastníctva Občiansky zákonník rozlišuje držiteľa oprávneného a neoprávneného, keď v ustanovení § 130 ods. 1 definuje len držiteľa oprávneného. Oprávnená držba spravidla spočíva na skutkovom omyle, keď sa oprávnený držiteľ domnieva, že bol napr. urobený právny úkon, hoci tomu tak nebolo, alebo naopak o určitej skutočnosti, ktorá má za následok neplatnosť právneho úkonu, či inak bráni vzniku práva, nemá vedomosť. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nielen právní predchodcovia navrhovateľky jej rodičia Augustín a Alojzia Saloňoví, ale aj ich právní predchodcovia rodina P., od ktorých parc. č. XXXX/X spolu s rodinným domom na nej stojacom v roku 1967 odkúpili, využívali dlhodobo nespevnenú cestu, ktorej časť zasahuje do parc. č. XXXX/X ako prístupovú cestu k parc. č. XXXX/X. Z výpovede Y., ale najmä z bezprostredných svedeckých výpovedí U. pred súdom na pojednávaní bolo preukázané, že prístupová cesta končiaca na parc. č. XXXX/X nebola považovaná za cestu, ktorá by zasahovala v časti do pozemku odporkyň. Všetci zainteresovaní sa domnievali, boli

presvedčení že cesta je voľne prístupná nepatrí ani sčasti do spoluvlastníctva odporkýň. Y. nadobudli nehnuteľnosti - rodinný dom s pozemkami na základe kúpnej zmluvy v roku 1967 od pôvodných vlastníkov rodiny P., ktorí mali zabezpečený bezproblémový vstup, prechod do nehnuteľnosti cez časť parc. č. XXXX/X. To bol na strane Y. dôvodom, prečo si mysleli, že im právo na bezproblémový vstup do nehnuteľnosti na ich pozemok parc. č. XXXX/X patrí. Nebyť tejto skutočnosti, nebolo by možné pôvodne jednu nehnuteľnosť rozdeliť na dve samostatné, ak by totiž nemali každá samostatný vstup, nemohli by samostatne existovať. V užívaní tejto prístupovej cesty nikto nikomu nebránil. Predmetná cesta bola vytvorená právny predchodcami účastníkov, pretože parc. č. XXXX tvorila pôvodne jeden celok a v roku 1941 bola rozdelená na dve samostatné parcely č. XXXX/X a č. XXXX/X. Pôvodní majitelia Y. odpredali novovytvorenú parcelu XXXX/X Rozálii Rábarovej, rodenej Štibrániovej, čím z pôvodne jednej parcely vznikli dve samostatné nehnuteľnosti a to každá aj so samostatným vstupom. Ak by si pôvodní vlastníci Y. a manželka C. takto mali znemožniť vstupovať dovedy na nedelenú parcelu, prečo by ju rozdeľovali, ak by na ňu nemohli vstupovať, resp. jej rozdelenie by vôbec nebolo možné. Od tejto doby vedie cesta bezo zmeny. Súd má zato, že právni predchodcovia navrhovateľky so zreteľom na všetky okolnosti boli v dobrej viere (boli dobromyseľní), že im patrí právo prechodu cez časť parc. č. XXXX/1, nakoľko toto právo bolo dlhodobé a čo je treba zdôrazniť nerušene využívané. Odporkyne ani ich právny predchodca, ich otec si v minulosti žiadnym spôsobom neuplatňovali vlastnícke právo k tejto časti parc. č. XXXX/X, ba naopak z ich konania bolo možné navonok vyvodiť, že k tejto časti parc. č. XXXX/X tvoriacej časť prístupovej cesty sa neviaže žiadne ich právo, nakoľko samé rešpektovali zaužívaný stav, stav a polohu prístupovej cesty, keď oplotili svoj pozemok v tejto časti hranice tým spôsobom, že postavený múrik je súbežný s prístupovou cestou a nezasahuje do nej. Postavený múrik rešpektuje zaužívaný stav a vstup na parc. č. XXXX/X. Je evidentné, že samé odporkyne resp. ich právny predchodca dlhodobé po nadobudnutí nehnuteľností v 70- rokoch nemali vedomosť o tom, že parc. č. XXXX/X zasahuje v nepatrnej časti 60 m² až do prístupovej cesty vedúcej k parc. č. XXXX/X a až keď to zistili neskorším zameraním, tak začali rodičom navrhovateľky brániť vstupe na parc. č. XXXX/X. Z vykonaného dokazovania, či už z výpovedí, stanoviska znalca (č.l. 139 spisu) ako aj z fotodokumentácie, geometrického plánu, potvrdenia obecného úradu Lošonec bolo preukázané, že navrhovateľka inú možnosť vstupu a prístupu na parc. č. XXXX/X nemá a jediným možným riešením je prechod už od počiatku existujúci, ktorý v časti zasahuje do parc. č. XXXX/X. po pôvodnej ceste vytvorenej ešte v čase rozdelenia parc. č. XXXX na dve samostatné parcely. Existencia možnosti žiadnych iných vstupov motorovým vozidlom na parc. XXXX/X nebola v konaní hodnoverne preukázaná, pričom je zrejmé že to nedovoľuje okolie a hranica parc. č. XXXX/X tvoriacu s časťou les (svah), potok, lúky a pozemok parc. č. XXXX/X cez ktorý jediný po pôvodnej ceste je možný bežný a spôsobilý prístup motorovým vozidlom na parc. č. XXXX/X (viď fotodokumentácia č.l. 10, 40-44, 247 spisu). Ide o lesnú cestu, ktorá končí pri vstupnej bráne parc. č. XXXX/X a ako preto vyplýva táto slúži v závere (a v časti zasahujúcej do parc. č. XXXX/X) len užívateľom parc. č. XXXX/X a to za účelom prístupu na nehnuteľnosť, teda neslúži návštevníkom lesa. Aj z uvedeného dôvodu mali užívatelia parc. č. XXXX/X evidentne presvedčenie, že vstupujú na cestu, ktorá bola v časti zasahujúcej do parc. č. XXXX/X vybudovaná len pre nich a slúži len pre ich vstup do ich nehnuteľnosti. K odporkyňami predloženými písomnými čestnými vyhláseniami (č.l. 357-368) súd uvádza, že tieto nepreukazujú, že by navrhovateľka resp. jej právni predchodcovia mali a využívali motorovými vozidlami iný vstup na pozemok ako súčasní, alebo že by to okolie pozemku umožňovalo. Z prehlásení je možné vyvodiť, že v minulosti ponad pozemok rodiny Saloňových (po jeho hranici smerom od lesa) mohol viesť chodník pre peších (turistov), ktorý viedol cez lúky až do obce Lošonec. Z prehlásení ale ďalej vyplýva, že už ani tento chodník pre peších, ktorý tu mal byť v dávnej minulosti využívaný, nie je v súčasnosti usporiadaný, v takom stave, aby bol za týmto účelom využívaný a to viac nemôže takáto lesná komunikácia pre peších slúžiť ako prístupová cesta na pozemok rodiny Saloňových a na prístup a prejazd motorovými vozidlami. Navyše je zrejmé, že čestné prehlásenia urobili osoby, ktoré majú pozitívny vzťah k rodine odporkýň (napr. u nich vypomáhali brigádnicky - U.. Preto aj predmetné písomné čestné vyhlásenia súd hodnotí ako menej dôveryhodné. Z vykonaného dokazovania mal tak súd preukázané splnenie všetkých podmienok vydržania práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu spočívajúcom v obmedzení spoluvlastníckeho práva odporkýň k parc. č. XXXX/X tým, že sú povinné strpieť v nevyhnutnom rozsahu prechod peši, motorovým vozidlom a nákladným vozidlom na pozemok parcelu č. XXXX/X. Právo prechodu nikto v minulosti nespochyboval. Dlhodobým a dobromyseľným výkonom práva došlo zo zákona k vzniku vecného bremena vydržaním. Súd má zato, že uvedené vecné bremeno je svojim spôsobom primerané a neobmedzuje nad mieru neprimeranú odporkyne vo využívaní parc. č. XXXX/X. Zmyslom daného práva prechodu je možnosť navrhovateľky vstupovať do svojej nehnuteľnosti po rokmi používanej ceste, ktorá zabezpečovala vstup do jej nehnuteľnosti. Právo prechodu cez časť parc. č. XXXX/X je nevyhnutné,

aby sa prostredníctvom prechodu po tejto časti navrhovateľka dostala na svoju nehnuteľnosť, ktorej je vlastníkom. Pokiaľ by nehnuteľnosť parc. č. XXXX/X nemala samostatný vstup, cez ktorý sa možno do nehnuteľnosti dostať, táto by stratila hospodársky, ekonomický, vlastnícky a funkčný zmysel, ktorý nadobudla jej pôvodným rozdelením. V závere je nutné ešte dodať, že po vykonanom dokazovaní je súd toho názoru, že predmetné vzťahy bolo možné medzi sporovými stranami usporiadať aj mimosúdne a je evidentné, že spor a konfliktné situácie vznikajúce medzi účastníkmi majú pôvod v nie najlepších medziľudských vzťahoch účastníkov.

Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že návrh bol podaný dôvodne a súd mu vyhovel spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 11 ods.1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. tak, že procesne plne úspešnej navrhovateľke priznal plnú náhradu trov konania v sume a to 232 eur za zaplatený súdny poplatok (za návrh na začatie konania vo veci samej, návrh na nariadenie predbežného opatrenia a odvolanie vo veci samej) ako aj trovy právneho zastupovania vo výške 1.046,37 eur proti procesne neúspešným odporkyniam.

Základná sadzba tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vzhľadom na neurčitú hodnotu predmetu sporu predstavuje 1/13 výpočtového základu § 11 odsek 1 písm. a/ advokátskej tarify.

Odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala v roku 2008 čiastku 48,63 eur + režijný paušál 6,31 eur + DPH 10,99 eur spolu teda 65,93 eur, pričom v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 11.12.2008 prevzatie a príprava zastúpenia 65,93 eur

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2009 predstavovala čiastku 53,49 eur + režijný paušál 6,95 eur + DPH 12,09 eur spolu teda 72,53 eur, pričom v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 5.1.2009 jednanie s protistranou 72,53 eur

- 25.3.2009 vypracovanie návrhu na začatie konania 72,53 eur

- 14.8.2009 návrh na vydanie predbežného opatrenia (1/2 úkon) 40,44 eur

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2010 predstavoval čiastku 55,49 eur + režijný paušál 7,21 eur + DPH 12,54 eur spolu teda 75,24 eur a v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 20.1.2010 účasť na pojednávaní 75,24 eur

- 24.3.2010 účasť na pojednávaní 75,24 eur

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2011 predstavoval čiastku 57 eur + režijný paušál 7,41 eur + DPH 12,88 eur spolu teda 77,29 eur a v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 12.4.2011 vypracovanie stanoviska k vyjadreniu odporkýň 77,29 eur

- 26.4.2011 vypracovanie zmeny žalobného návrhu 77,29 eur

- 12.10.2011 účasť na pojednávaní 77,29 eur

- 23.11.2011 vypracovanie odvolania 77,29 eur

- 16.12.2011 vypracovanie vyjadrenia k odvolaniu odporkýň vo veci zrušenia predbežného opatrenia (1/2-ný úkon) 43,09 eur

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2013 predstavoval čiastku 60,07 eur + režijný paušál 7,81 eur + DPH 13,57 eur spolu teda 81,45 eur a v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 13.3.2013 vypracovanie podania vo veci samej - návrh na doplnenie dokazovania 81,45 eur

- 21.8.2013 účasť na pojednávaní 81,45 eur

- 2.9.2013 vypracovanie návrhu na zmenu účastníka (1/2-ný úkon) 45,42 eur

Odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2014 predstavoval čiastku 61,87 eur + režijný paušál 8,04 eur + DPH 13,98 eur spolu teda 83,89 eur a v uvedenom roku boli prevedené tieto úkony:

- 22.1.2014 účasť na pojednávaní 83,89 eur

Celková náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje čiastku 1.046,37 eur s tým, že v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. priznanú náhradu trov konania uložil zaplatiť odporkyniam spoločne a nerozdielne k rukám právneho zástupcu navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a O.s.p./,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3 O.s.p., časť prvej vety za bodkočiarkou.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok/.